

» ամսոյ 27ին, յամին 568 » . (հիճր. իսկ ֆրիստոսի 1173) :

Այնքան այլանդակ են զրոյցքն, որ և ոչ թարգմանել արժան համարուած են. և զրեթէ նախանձու կիրքն՝ ինք զինքը յայտնէ, փոխանակ ուրիշներու ըրածին : Հրէշ պիտի ըլլար եպիսկոպոսն՝ որ 80ամեայ ծեր պատրիարքի մի թոյն տայ, որոյ համբաւն, գիտութիւն, կրօնասիրութիւնն՝ իրեն իսկական ջատագով են : Բայց Աստուծոյ գիտութեան թողլով՝ Աբուսահլի հետ՝ եթէ դատելու բարոյական բան մ'այլ կար, պատմականը կըրնանք խնդրել, այլ գուցէ և չգտնել. այսինքն, այդ եպիսկոպոսին ո՞վ ըլլալը և անունը : Յառաջ քան Երուսաղեմի պատրիարքներն, այսինքն ԺԴ դարէն յառաջ եղած եպիսկոպոսաց կարգն և անուանքն՝ շատ ստոյգ չեն, թէ և մօտատեններս՝ Ս. Յակովբայ հռչակաւոր աթոռոյն յաջորդներուն վրայ զրոյք՝ շարակարգ մի հրատարակած են. ըստ որոց՝ վերոյիշեալ դիպաց տարին, 1172-3, Սահակ էր եպիսկոպոսն, այն որ Հռոմկլայի ազգային եկեղեցական մեծ ժողովոյն մէջ կու ստորագրէ, « Սահակ արքեպիսկոպոս աստուածակոխ քաղաքին Երուսաղեմի » . և կ'ըսեն, թէ սա աթոռակալեր է 1152 թուականէն մինչեւ ի 1180 : Բայց ժողովոց